

Po roce vychází slíbený II. díl této sbírky. Kdežto díl první*) obsáhl materii vydanou do 30. června 1921, druhý díl časově pojal látku do 30. září 1922, a dále obsahuje jako díl III. různé předpisy, výnosy a nařízení presidenta republiky (amnestie) a ministra spravedlnosti od převratu do 30. září 1922. Rovněž do sbírky byly pojaty změny norem obsažených v I. díle, čímž oba díly tvoří jediný celek, podávající podrobně přehled trestních předpisů v republice vydaných. Sbírkou bude uvítána jmenovitě praktiky, kteří trpí velice roztržitostí právních norem. Rejstřík, ke sbírce připojený, snaží se uvést jednotlivé předpisy v organický celek a usnadnit orientaci.

—á—

Ludwig Fleischner: Berufswahl und Fachbildung. — Reichenberg 1923. Gebrüder Stiepel. 8°. Str. 28. Kč 8-00 (!). — Fleischnerova publikace zřejmě polemicky zladěná (patrně určená jen pro užší kruh) je zajímavá spleť nejrůznějších vývodů, jež nejsou sice nové, ale jejichž sestavami autor dospívá k důkazu nutnosti přeorientovati se ve studiu. Autor, který je velmi korektní v nazírání na naše národní poměry, nezná bohužel práci našich českých zejména Weignerových (o informační brožůře tohoto výborného zesnulého pracovníka stala se zmínka ve »Všehrdu« (II. 59), ani zařízení Pedologického ústavu města Prahy, nemluvě ani o poválečné činnosti pražské »Poradny pro volbu povolání« a psycho-technického oddělení při Masarykově Akademii práce, jakož i některých soukromých korporací, jako brněnského Sdružení pro výzkum dítěte. Jinak by nebylo možno, aby Liberec kladl na první místo ve výčtu těchto institutů. Fleischner opakuje starou devisu o nadprodukcii inteligence, která při nižším kursu duševní práce je špatně honorována a ubíjí se v úřadech. Ukazuje na příčiny: jednak jsou to mylné názory (německý kupec dává syna studovati, aby šel na kupectví, rakouský kupec dává ho na kupectví, že studovati nechce!), jednak ulehčení studia otevřelo brány živlům méně nadaným. Autor hlásá návrat k svobodným povoláním; názory lomí poučováním neuvědomělých a proto ostře odmítá provolání jednotlivých odvětví živnostenských o přeplněnosti (výborně tuto náladu fejttonisticky charakterisoval —ksg— v *Národ. L.* v jednom červnovém čísle), přival do nynějších škol zadržuje zostřením podmínek studijních. Počítá i s momenty politickými, zejména národními. Fleischner je horlivým propagátorem »škol nadaných«, jež ovšem v nynější soustavě lze těžko obhájit. Své vývody zužitkoval ve stati o ženském studiu, v čemž možno mu dáti za pravdu, že ženě spíše svědčí zaměstnání v obchodě a v institucích sociálních. Ovšem to platí jen pro dobu přítomnou a pro naše země. Autor je si toho dobře vědom, uvádí také proto důvody pro i proti. Vůbec cena jeho práce nezáleží v polemické účinnosti, již podpírá i citáty presidenta Masaryka a ministra Bechyně, nýbrž v množství myšlenek porůznu nadhozených a dobrých námětů.

Ča.

Universitní studium pražské. Informativní příručka. Vydal Universitní sbor při P. Ú. S. Čs. S. V Praze 1923. Str. 127. Kč 10.—. — Tato příručka je zcela jiného rázu než brožura vydaná 1916, která obsahovala většinou články informující o obsahu a systému studia na různých fakultách a málo údajů praktických. Redakce navého Un. st. ve snaze dáti abiturientům i posluchačům »průvodce stručného, střídavého, čistě informativního«, přešla zas do extrému, že informace o obsahu studia, kterých zejména potřebuje abiturient při volbě oboru studia, vůbec vynechala. Slovem »informace« rozuměla jen pokyny týkající se zápisů, přednášek, zkoušek, ubytování, podpor atd. Tyto údaje jsou sebrány velice pečlivě. Rozhodně však by bylo značně prospělo, kdyby ke každé odborné části byl připojen aspoň takový článek, jaký jest krásný článek Kalabův v části právnické: Proč studujeme vědy právní. Zato však chybí právnické části údaje o vyhlídkách absolventů, na které v ostatních částech nebylo zapomenuto. Úprava knihy, až na obálku, není příliš pěkná.

*) Viz »Všehrd«, ročník III. str. 140.